ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΠΑΤΕΡΑΤΟΥ
ΘΑΤΟΜΑΤΑΙΝΟΥ
ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙΜΑΞ

ΗΤΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙΜΑΚΟΣ

ΚΑΙ

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΤΩΝ ΧΟΡΔΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΜΕΓΙΣΤΗΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΙΣ
—
1917

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙΜΑΞ

ΗΤΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΦΡΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙΜΑΚΟΣ

Ἡ ἔκδοσις ἔγινε ἀπὸ τὴν κλ. Κωνσταντινουπόλεως, Τόπος Πατριαρχικός, ἔκδοσις τοῦ 1916/1917.

Εἰς τὴν παρούσαν ἔκδοσιν ἔγιναν ἐπιφροαὶ ἢ διορθώσεις τῶν σφαλμάτων καὶ προσετέθη ἡ σελιδοποίησις. Ἡ ἔκδοσις τοῦ 1916/17 εἶχε δύο σφαλμένας. Μία τὴν τὸ κορυφὴ θέσιν (1-70) καὶ ἄλλη τὴν τὸν πατέρα σελιδοποίησιν (1-11).

Τέλος, εἰς τὴν παρούσαν ἔκδοσιν, τὰ περιεχόμενα διορθώθησαν εἰς τὴν σωστὴν θέσιν.

Κατερίνη, Ἰανουάριος 1991

Γιάννης Κ. Παπαχρόνης

Τὰ κάθε πληροφορίας μπορεῖτε νὰ ἀπευθύνεστε:
Γιάννη Κ. Παπαχρόνη
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ
ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΥ
Τῶν Ἐκδόσεων τῆς Ἐκκλησίας

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΛΙΜΑΞ

ΗΤΟΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

ΚΑΙ

ΟΡΟΣΗΜΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΗΚΟΥΣ

ΤΩΝ ΧΟΡΔΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΜΕΤΑ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ

[illegible]

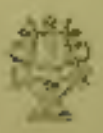

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΤΥΠΟΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΙΣ
1916

Πᾶν ἀντίτυπον φέρει τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Σκοπός τῆς συγγραφῆς τοῦ πονήματος τούτου ἦν εὐρίως ἡ ἐπίρεπις καὶ κατασκευὴ τῆς μουσικῆς κλίμακος, ἡ κατὰ ἀνάλυσιν, ἡ κανονομὴ καὶ κανόνος. Ἐπειδὴ ὅμως μόνη ἡ ἐργασία αὕτη, ἐξ ἀλγεβρικῶν πράξεων καὶ μαθηματικῶν ἀποδεγμάτων συνεταμένη, ὅπου ἀφ' ἑνὸς ἀποβαίνει τερπνὴ καὶ εὐχάριστος εἰς τοὺς ἐννοοῦντας τὰ μαθηματικά, τάλιν ἀφ' ἑτέρου καθίσταται ἐνιαρὰ καὶ ἀκατάληπτος εἰς τοὺς ἐννοοῦντας ταῦτα, ὅπως ἀποβῇ καὶ τούτοις εὐάρεστον ἀνάγνωσμα, προστάθημεν τὴν ἐπαρένην εἰσαγωγήν, ἐν ᾗ ὁ ἀναγνώστης βλέπει καὶ τοὺς λόγους, ἐξ ὧν ὡρμήθημεν εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

§ 1. Περὶ μουσικῆς ἐν γένει.

Τὴν 27 παρελθόντος Ἰουλίου μεταβὰς εἰς ἐπίσκεψιν φίλου μοῦ τινος, ἄγοντος τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ ἀνομαστικὴν ἑορτήν, εὗρον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἄλλους ἐπισκέπτας. Μετὰ τὰς γενομένας συστάσεις καὶ τὰς πρώτας ἀμοιβαίας καὶ συνήθεις τυπικὰς ἐρωτήσεις περὶ ὑγείας καὶ ἀέρος καὶ βραχῦς, παραδόξως πως ἐνεκράτησε βαθεῖα σιγή. Ἣν διακόπτουσα ἡ οὐγενὴς καὶ ἀβρόφρων οἰκοδέσποινα, ἐκέθησε πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου, καὶ ἐξετέλει πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν ἐπισκεπτῶν διάφορα διαφόρων διασήμων εὐρωπαίων μουσουργῶν ἐκλεκτὰ τεμάχια, κατασθουσιάζουσα πάντας. Ἐκ τῆς ἐφορμῆς ταύτης τοῦ κλειδοκυμβάλου ὁ λόγος ἐστράφη κατάπιν περὶ τὴν μουσικὴν ὡς θεῖαν τέχνην, καὶ πάντες ἔκλεκον τὰ ἐγκώμια αὐτῆς, λέγοντες ὅτι ἡ μουσικὴ εἶναι ὁ μεγαλείτερος στολισμὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἰδίῳ τοῦ πεπαιδευμένου. Ἡ θεὰ τῶν ἀρείων πεχνῶν παρὰ ταῖς ἀσχαίοις ἔλλησιν ἐκαλεῖτο μοῦσα καὶ ἐσώμαινε τὴν ἄκρον μόρφωσιν, περιλαμβάνουσαν τὴν ποίησιν, τὴν μητορικήν, τὴν ζωγραφικήν, τὴν ᾠδικήν, τὴν ποιβίτσιν

καὶ ἐξ ἑκάστου ἀναπλήρωσιν. Ἐν τῇ μουσικῇ τὸ σχηματιζόμενον ἢ λέξις μουσική, ἡ γυναικείτερον μὲν ὀνομαζομένη τὸ πνεῦμα ἢ ἁβρόμουσα τῶν ἀριστοκρατικῶν, ἀνδρικωτέρα δὲ ἐνοῦσα σημασίαν τὸ ἦθος, φιλητικὴ ἢ ὀργιαστική. Ὁ δὲ μετὰ τύχης καὶ ἁρμονίας βίος ἢ ψυχὴ λεγόμενος μουσικός. Παίζοντες μουσικῶς καὶ ᾄδοντες κατὰ νόμον ἀγόμεθα ἐπὶ τὸν ὅρκον ὑπὸ τοῦ Ἄδου ἀπόγονοι, ἔγγονοι τοῦ Διονύσου καὶ τοῦ Λάμυρ υἱὸς Ἰουβάλ, ὅστις ἦν ὁ καταδοὺς ψάλτηριον καὶ κιθάραν (Γεν. δ. 21).

Ἀπορῶ τῶν ἀρχαίων τεχνῶν τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσα ἡ μουσική, ἣν ὑπάρχει παρὰ πάντων ὁμολογούμενον μεγάλη δύναμις καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλὰ μόνον ἐνδρὶ τοιούτου ὠφελήσει, ὅστις ἢ μουσική, ἢ ἥρμοσε καὶ προσῆκεν ἦν ὁ Ἀπόλλων μουσηγέτης καλούμενος. Ἡ μουσικὴ τέρπει τὴν αἴσθησιν τῶν ἀκουόντων καὶ μαλάττει καὶ ἐλεύθερα καὶ μελαγχολίαν ἡμῶν. Διὰ τῆς μουσικῆς εὐλογοῦμεν καὶ δοξολογοῦμεν τὸν Θεόν· διὰ τῆς μουσικῆς τιμῶμεν καὶ λατρεύομεν τὴν ἐνοῦσαν καὶ παντοκράτορα ἡμῶν διὰ τῆς μουσικῆς ἐκφέρομεν θάρρος καὶ γενναιότητα εἰς τὴν καρδίαν καὶ σχηματίζομεν δόξαν ὑπερανθρώπινον τὸν κακοῦργον, παραβαίνοντες τὰ πάντα καὶ τελευτῶντες καὶ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωήν, καὶ ὁ λόγων ὁρμὴ κατὰ τοῦ ὄχλου, καὶ κατασπαράσσει αὐτόν.

Ὅτε δὲ πάντων ὧν εἶπόν τὰ ἴδια καὶ παρὰ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι ἡ μουσικὴ ἐπιμελῶς ἐκαλλιεργεῖτο, μεγάλων ὀνομάτων, καὶ γενναίων ἐπαίδευτο παίδων. Κατὰ τοῦτο κελεύουσιν οἱ ἀρχαῖοι ἡ μουσικὴ ἐπιστημονικῶς

κατεργασθεῖσα ἐν Εὐρώπῃ, βαυκαλῶσι ἀκεστόχλοα καὶ εἰρόνα διδόασιν ἔλαβεν, εἰσαχθεῖσα εἰς οἴκους εὐκοσμίαν. Μέχρι τινὸς τὸ κλεινοκόμβαλον ἦν προσήκουσα τῶν ἀριστοκρατικῶν οἴκων, ἀλλ' ἤδη καὶ τῆς κατωτέρας κύκλους τοῦ λαοῦ οἱ θυμοκόροι ἀπέκτησαν οἶκοι. Ὅτι ἔρως πρὸς τὴν μουσικὴν ἐξεδηλώθη καὶ παρ' ἡμῖν, δῆλον ἐναύτους γοῦν φιλομαθεῖς νὰ διδάξῃ τὴν μουσικὴν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ οἱ δὲ νέοι πάντες σχεδὸν ἔχουσι τραπέζιον καὶ μετὰ πάθους κατασχόντες εἰς τὴν ἐκμάθησιν αὐτοῦ. Τοῦτο δὲ εἶνε ἀναπόδεικτον ἐκ τούτου, ὅτι κατανοηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ἡ σπουδαιότης τῆς μουσικῆς φιλικῆς τε καὶ ὀργανικῆς, ἥτις, τυχοῦσα φύσεως δεξιᾶς μετὰ παιδείας δὲν ἀποτελεῖ στολισμὸν μόνον τῷ ἀνθρώπῳ, ἀλλ' ἀποβαίνει καὶ σαρκίνων πολέμων πλουτοῦ καὶ δόξης. Οὐκ ὀλίγοι στωχοὶ μὲν καὶ ἄσημοι, ἀλλὰ καλλιτέχναι ἀοιδοὶ ἠβαύθησαν τὰ φαλασσὸν ἐνώπιον αὐτοκρατόρων καὶ βασιλέων δημάρχους δόξης καὶ τιμῆς. Μουσικὴν δὲ λέγοντες σήμερον, ἐννοοῦμεν τὴν κοσμοκρατορίαν, διότι μόνη αὕτη κατέστη παγκόσμιος καὶ ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ κατακτᾷ καὶ παρ' ἡμῖν ἔδοφιες. Τὰ θέατρα, τὰ φίλεδρα, αἱ δημόσιοι κῆποι, ἐν αἷς παιανίζει εὐρωπαϊκὴ μουσική, ἔλκουσι ἡμᾶς ἀνακλίνεσθαι· διότι συνήθισε τὸ οὖς ἡμῶν εἰς τὴν τετραφωνίαν καὶ εὑρέσκεται ἀκούων αὐτὴν πεπιεσμένην πάσης ἄλλης μουσικῆς, διότι εἶνε μουσικὴ πλήρης καὶ τελεία.

§ 9. Η κιθαριστική τετρατονία και η επιδιαπασών ηχοποιΐα.

Ἐξ ἁρμονίης τῶν τελευταίων λέξεων τοῦ χοιναῦς ἐν ἑπτὰ τερὶ μουσικῆς ἱστόρηται καὶ εἰς τὸν ἕβδομον τὴν ὑπερβολαίαν τετραφωνίαν συναλλήγοντα, ἥρξατο ζωγρὰ τερὶ μουσικῆς ἀνέζησις πάντων καὶ πασῶν ἐφθόγ-γων τὴν κιθαριστὴν τετραφωνίαν καὶ διατονὴν μετὰ εἴχεν διεξηλεύσαμεν σχῆμα, ὅπως τέλεια διανύσωμεν πάσην καὶ ἐν ταῖς ταύτῃ τόποις ἰδίοις ἐξαρμόζηται πλέον ἀκούοντες τὴν ἡμετέραν διελθοῦσαν ἀστέρων μουσικήν, ὅπως ἂν φανέντων καὶ μιαθέντων τὸ μέσον δὲν ἐξηγμένοι, ἀλλὰ καὶ κύριον σκοπὸν τυγχάνει. Ὅτεν συνήθως φαίνονται αὐτὴν τὴν προσηγὼν ἐξελεῖν, οὔτε τὸ θρήσκευ-τικὸν σῶφρον διεφθεῖρεν, οὐκ τὸ πνεῦμα ἐξιδεῖν, οὔτε τὴν καρδίαν ἀγγεῖον, καὶ ἐπ' ἴδιον τὸ λυτούμενον φωτιζόμενον τῆς σπουδῆς καὶ ἐπιτρέπουσι ὁμοιάζουσι ἡμῶν ἐν τῷ τυφ. διότι ἀναπεφηνόμεθα, καὶ ὁ τεσσαρεσκαι-δεκάτριμβα, ἡ συνέστημεν χαμηλὴς συναρμόζει, καὶ μάλιστα αἱ χοιναῦς αὐτοὺς ἀδιάκοπον φιλοτιμίζουσι.

Τοῦτο δὲ αὐθάδως συμβαίνει ἐν ταῖς ταυτῆς τῶν ἐπι-πλέον, διότι ἐκεῖ ἡ τετράφωνος ἀκουστικὴ μουσικὴ ἔτι συνέστημεν ἡδέως καὶ τέρπει τὴν ἀκοήν, συναίσθη-μάλιστα ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑμνούντων εἴδους ἐξ ἀρχῆς ἀξιοποιοῦσι τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἐκλεγομένου, καὶ ἀφυπνώσασα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀφῆ τοῦ γένους καὶ ἰδιωτικὸν κόσμου, ἀνοῖξαι αὐτὸ εἰς ὑπερκοσμίους σφαίρας, ἔνθα ἐμῆ τὸν ἀνθρ. ὃν κατὰ τὴν ἀνεχόμενον τρόπον καὶ λατρεύει.

— Τὸν οὖτως ἐγκωμιάζοντα κιθαριστικὴν τετραφω-νίαν καὶ ἴδιῃ τὸ ἀρμόνιον διακόσμου τε ἄλλου σκοπεῖσθαι αὐτὸ αὐτόν. Ταῦτα καλῶν λόγων ἀλλὰ ἴδιον ἀγωνίζε-σθαι, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς ἀρχαιοτέρᾳ μουσικῆς ἐν τοῖς ἐκκλησίαις ἡμῶν ἐκκαιομένοις ἐκεῖ τῶν ἱερῶν κειμένων ἐν ἐκκλησίαις σχίσμασι.

— Καὶ διατί τὰ μὴ ἐκκλησιαστικὰ ἄδειν καθ' ἑαυτὸν ἐκκλίνουσι τὴν ἁγίαν Γραφὴν λέγουσαν· «Ἐλπίζε ἐπὶ Θεὸν καὶ ἔργα ἀγαθότητος, κάτοικει τὴν γῆν καὶ σωθήσῃ· καὶ τρέφου ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ χαρήσῃ καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου· ἀπόκαλυψον ἐπὶ κύριον τὴν ὁδόν σου καὶ ἐλπιεῖς ἐπ' αὐτὸν καὶ αὐτὸς ποιήσει» (Ψαλμ. 36, φολ. 31, 1—2. Ἑβδ. σ. 21). Ὑπ' βλέπουσι, οὐχὶ μὲν ἐ-κόν ἁρμονίαν· ἀλλὰ μετὰ τοιοῦτο εἶδος μουσικῶν ἐργά-σιων προστάσσει ἡμῖν νὰ ἀναβλέπωμεν εἰς Θεόν, ἀλ-λοῦντα κόσμον, ἀνοῖ λοιπὸν νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς ἀντίληψιν μουσικὰ ὄργανα ἐν τοῖς ναοῖς ἡμῶν ἀναπε-ζεύοντα τοὺς ὕμνους καὶ τὰ ῥήματα τῆς φωτεινῆς μουσικῆς; Ὁ παῖς ῥητῶς ἀναλύσας τῷ Μωσῇ λέγων «Καὶ κείρας ἀπὸ τῆς λαγόνος ἕνεκεν ἐλέους καθαρὸν ἀπὸ ἀνομίας ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἐλέους ἄγιον ἀναλύσῃ ἐν τῷ γενεᾷ ἡμῶν» (Ἰσαΐ. κδ'. 2—1). Ἡμεῖς ἀντιστοιχίσαμεν ἐν τοῖς ναοῖς ἡμῶν τὰ καθαρὰ ἄλλων ἔθνων διὰ τοῦ ἡμετέρου φωτὸς Ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας διδασκόμεθα τὰ σεβάσματα τῆς Γραφῆς καὶ τὰ ὑποκείμενα εἰς τὰ ἀναγνώσματα καὶ τῶν ἁγίων αὐτῶν, καὶ διὸ δύνασαι τὰ ἐπιτήδεια. Διατί ἐρώτησον τοὺς ἀπαντᾶς, ὧν ἡ Γραφὴ ἐκπλήττει.

— Τὸ ζήτημα τοῦ ἀνεπηρεάστου τῶν ναῶν μὲ ἀνακαίνιση ἄλλως τε καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Τραπέζων, ἐστὶν ἄσχετον πρὸς τὸ θέμα τῆς συζητήσεως. Ἡ ὀρχηστικὴ μουσική, περὶ ἧς πράκτωρ ὑμῶν, ὦ κύριοι, παρετήρησεν ὡς ταῖρες, συνοδεύουσα ἀνέκαθεν πάντοτε μετὰ τῶν θεατρικῶν καὶ τῶν βακχικῶν ὀργίων καὶ θρησκευτικὴ γενομένη τῶν σκηνικῶν καὶ τῶν ἀπλῶν κλίνων τῶν διασκεδάσεων, ἀπώλεσε τὸν βυζαντινὸν χαρακτῆρα, ὃν εἶχεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Δαυΐδ καὶ σφόδρα καὶ προσήνεγκε ἀπὸ κλύδωνος τοῦ τοῦ, ἐν ᾧ κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον (Ἑβρ. κ. 12) ἐν φόβοις καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐβόων καὶ ἐψαλλόμεν τὸν Θεόν, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

— Δεικνύουσιν τὰ μὴ ἐπηρεάσεως ἡ εἰρωνικὴ παρεμφασίς, ὅτις ἔχει τοσαύτην ἀμφιλογίαν, καὶ τοσοῦτον εὐφυολογεῖ καὶ εὐφραίνει τὸ ὠδεῖον.

— Τὰ ὄθεν διακρίνονται ἀλλήλων ἀπὸ τῆς γλώσσης οἱ ἀρμόζοντες ἀπὸ τῆς θρησκείας, ἦν προσβάλλουσιν ἐπὶ τῶν ναῶν ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες. Δι' ἐγγενοῦς ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω παραλείψεως, ἃς μετ' ὀλιγωρίας κρατοῦσιν καὶ ἀπὸ τῆς ζωντόρου αὐτῶν μουσικῆς, ἣν ἐθνικὴν καλοῦσιν. Ὅταν τὰ ἀνεπηρέαστα καὶ διακριτικὰ ταῦτα ση[illegible] ἀπὸ τῶν ἀπὸ ἕξωθεν, τότε τὸ εἶδος ἐκείνου ἐκφεύγομεν ἀνάλυσιν, τὴν εἰδικὴν κατάστασιν αὐτοῦ καὶ παραμένει ἡ ἑλληνικὴ μουσικὴ τῶν ὀρθοδόξων ἐὰν ἡ βυζαντινὴ μουσική, ἐκ τῆς ἐρημίας καὶ μελῳδίας καὶ τῆς συμφύσεως τῶν χορῶν ἀπωλέσασα πάντας αὐτῆς καὶ ἐξ ὑπάρξεως καὶ ἀλληλουχίαν ἔσωσεν[illegible] καὶ μάλιστα τὴν μεγάλην σοῦ-

τὴν σώζει ἐν ᾗ ὑπῆρχεν χαρὰ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένοι. Καὶ ἂν πράγματι ἠδυνάμεθα νὰ ἀνακτήσωμεν τὴν συναρπάζουσαν καὶ εἰς αἴθριον ὕψος τὸ πνεῦμα μεταφυτεύσαν γοητεύον ἐκείνην βυζαντινὴν μουσικήν, ἐφ' ᾗ βέβαιον, ὅτι ἄλλως θὰ ἐξαπατῶμεν τὴν εὐρωπαϊκὴν τετραφωνίαν, ἣν τοσοῦτον ἐκθειάζετε σήμερον.

— Ἀλλὰ τοιαύτη οἵα ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ διατί δὲν ἐφαρμόζεται καὶ σήμερον τὴν αὐτὴν εὐχαρίστησιν, καὶ τὴν αὐτὴν καὶ ἀνεπίφατον ἔξαρσιν, οἵαν τότε προύξενει;

— Τοῦτο δὲν ἐξαρτᾶται, οὐδὲ δικαιοῦταί τις ἐξ ἐπιστημονικῆς ἀνεπιλήπτου ἀρμονίας, καὶ κρίσεως ἀκριβοῦς νὰ ἀπαιτήσῃ τὰ πράγματα, ἀποφαινόμενος ὅτι, καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τὸ αὐτὸ αἴσθημα τῆς ἀπορροκίας παράγεται. Ἡμεῖς ἀναπτύσσομεν ἐν τῇ βυζαντινῇ μουσικῇ, οὐδαμόθεν ἀρνούμενοι εἰχαριστήσαμεν ἐκ ταύτης, καὶ νομίζομεν ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ μεγαλειότητος, ἀπολύουσαι τὴν εὐρωπαϊκὴν τετραφωνίαν.

— Τὰ ὅτα τοῦ ᾠδοῦ καὶ ἀκροατοῦ ὕμνου διακρίνει καὶ αἰσθάνονται τέρψιν τινὰ ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ᾠδῆς μουσικῆς, διότι ζῶν ἤκουσεν ἄλλην ὑφηλοτέραν καὶ τεχνικωτέραν ταύτης· ἀλλ' οἱ ἐπισκεφθέντες τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀκούσαντες τὴν εὐρωπαϊκὴν τετραφωνίαν ἐκ τῶν στομάτων τῶν ἀρβανιτόφωνων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, οὐδέποτε ἐσχημάτισεν εὐρὺ κοινωνὸν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μελῳδίᾳ καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἀνεπηρέαστον φαινόμενον ὅτι σπανίως οἱ ἀποστελλόμενοι τὴν ἀνωτέραν σαρ' ἡμῖν κοινωνίαν σημειοῦνται ἐν τῷ ναῷ, ἐξαιρέσει ἐπαριθμουμένων τῆς ἀριστοκρατικῆς τάξεως σπουδαίων διανοουμένων καὶ εὐλαβῶν, οἵτινες κατὰ μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐχὶ ὑπὸ τέρψεως

σονῆς ἐλευθέρους ἀλλ' ὑπὸ τοῦ κλοιοβόλου κτήνους κευθμῶνι, ὅπως προσευκήσωσι καὶ λατρεύσωσι τῷ Θεῷ. Ἐκβαίνουσι οἱ εἰλωβῶτοι χριστιανοὶ ξένα ἔχοντα ἀνάγκην τῇ μουσικῇ ὅπα μετεβάλοντο εἰς τὸν ναόν· ἀλλ' ἡ καλὴ μουσικὴ ἐπιβάλλουσα, διότι προπελεύει καὶ τοὺς ἀκουόντας βίᾳ, οὕτως τῇ ἐνεργείᾳ τῆς καλῆς μουσικῆς νίκησαν συλλαβοῦσι κύκλῳ τῶν κύκλωπων. Τὴν δύναμιν δὲ τῆς ἐναρμόνιου τούτης μίξεως ἡ κλασσικὴ τετραφωνία κέκτηται ὡς πλουσιωτέρα καὶ ὡρμονικωτέρα, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ σημερινὴ βυζαντινή, ἥτις εἰς ἀδιξίους καὶ ἀνίσχυρους χρωτὰς ἐναφιδῶσα ἐνοβεῖθη καὶ παρεμορφώθη, μετεχθίσα ἀπὸ καὶ λάσκυγγος εἰς τὴν ῥώμη, καὶ ἀπολέσασα τὸ συμφυὲς καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβάλλον θρησκευτικὸν μεγαλεῖον, ὅπερ εἶχε κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους.

— Ἡ καλὴ μουσικὴ φυσιοῖ τὸ λόγῳ πάσσυρτε καὶ ταπεινοῖ ὀρτιφῶνι καὶ γενναῖως ἀνυβρίζει. Καλὴν δὲ μουσικὴν λέγουσι, ἐννοοῦσι οὐχὶ τὴν τερπνοῦσαν τὴν ἀκοὴν καὶ ἀναπλήσουσαν τὸν ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὴν ἐξευγενίζουσαν τὸ ἦθος, τὴν μορφοῦσαν τὸν χαρακτῆρα, τὴν μαλάττουσαν τὴν καρδίαν, τὴν πραΰνουσαν τὰ πάθη, καὶ τὴν τροποῦσαν ψυχικὴν κατάστασιν καὶ σωφρονίζουσαν τὰ μαλθακὰ φαλλίσματα καὶ ἱερατικῶν τελούσαν. Ἐκείνη ὅμως ἐλέγετο τὰ πάντα ἡμῖν, ἵνα παραδεχθῶμεν, ὅτι μόνη ἡ ἑπτάφωνος τετραφωνία ἔχει τοὺς ἤχους καὶ τὰ πρέποντα τούτοις. Καὶ δὴ ἡ σήμερον ἐν τοῖς ναοῖς ἡμῶν φαλλομένη βυζαντινὴ μουσικὴ παρουσιάζη ἀτελείας τετραφώνου, οὔτως ἀμέτρητους ἐν τοῖσιν ἤχοισιν μὴ ὄντα

καὶ κυνόσγετες ἤχοι τυγχάνει οὖσα, κατέχει πάντα τὰ εἰσαδόμενα τῶν ναῶν, καὶ προύμοτον αὐτὰ εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἀχρείων. Ἀφέλου τοίνυν ἐκ τοῦ ζῆν ἐν τῇ ἀναγκαίᾳ· μὴ δυνάμενοι δὲ ὦ ἐν τῷ ναῷ καὶ συντηρήσωσι τελείους τοὺς τῆς μουσικῆς χορούς, ἔχουσιν ἕνα μόνον φάλτην ἢ τὸ πολὺ καὶ ἕνα δεύτερον εἰς ἕκαστον χορόν, γλιχόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μισθοδοτουμένους, οἵτινες, ἀναπαρεῖς ὄντες, δὲν δύνανται νὰ ὑγιαίνωσι μαθήσεις ἀκριβεῖς, καὶ ἐντεῦθεν ἡ αἴσθησις τῆς μουσικῆς καὶ μανικὴν διέτρησε δὲ ἡ βυζαντινὴ μουσικὴ διὰ τὴν ἄνοιξιν μᾶλλον ἢ διὰ τὴν χριστὴν παραδοθεῖσα ἡμῖν ἡλικιωθῆ σὺν τῷ χρόνῳ καὶ παρεμορφώθη, ἀπολέσασα καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ σεμνὸν ὕφος αὐτῆς, καὶ ἐντεῦθεν τὸ φυσάρμενον, ὃν φῶλεα τινὰ ὀζώδη μὲν ἀνακαλύπτει πρωϊαίτερα μουσικῆς, ἀλλὰ μετὰ τοσοῦτον βίαιον καὶ ἀκατάσχετον ὕφους φαλλισμοῦ, ὥστε ἐ ἀκούων τρέζει, δὲν λόγουσι εἰς τὸν ναόν· Ὁ κατὰ κάτω ἢ θάλασσα κατεβάσω.

Ὁ ἱερὸς Φώτιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐμεγαλοφάνησε καὶ μελωδικώτατος, ἀνεῖπεν περὶ τῶν ἐν τῷ ναῷ, λόγου τοιούτου περὶ μουσικῆς ἐν τῇ διαμορφώσει ἀνοφέλου καὶ ἀξίου ἐπιφανείας ἐ ἀκολουθοῦντος περὶ μουσικῆς γνώσεως, τὸ διαρμόνιον γένος ἀπολαβεῖν νοῦν εἶδε τε ἐχθίστου ἀκουόμενον, κἀκεῖ τὰ ἄλλα ἐνόν κατατερῶν καὶ ἀναρμοστόρνιον τὰ τε χρωματῶν ἐναρμοζόμενα καὶ τὸ διατονικόν. Τὸ δὲ ἀναρμόνιον οὐχ ἑτέρως, κατὰ μαγάδαν, ὡς λέγων, ἐκκλίζει καὶ μετεθεῖς οὐκ ἀκίνητος εἶναι καὶ διακοσμῶν. Λέγων δὲ τῆς ἐμῆ εἰρήνης, τὸ ἀκίνητον μέλημα τῶν ἐναρμονίων

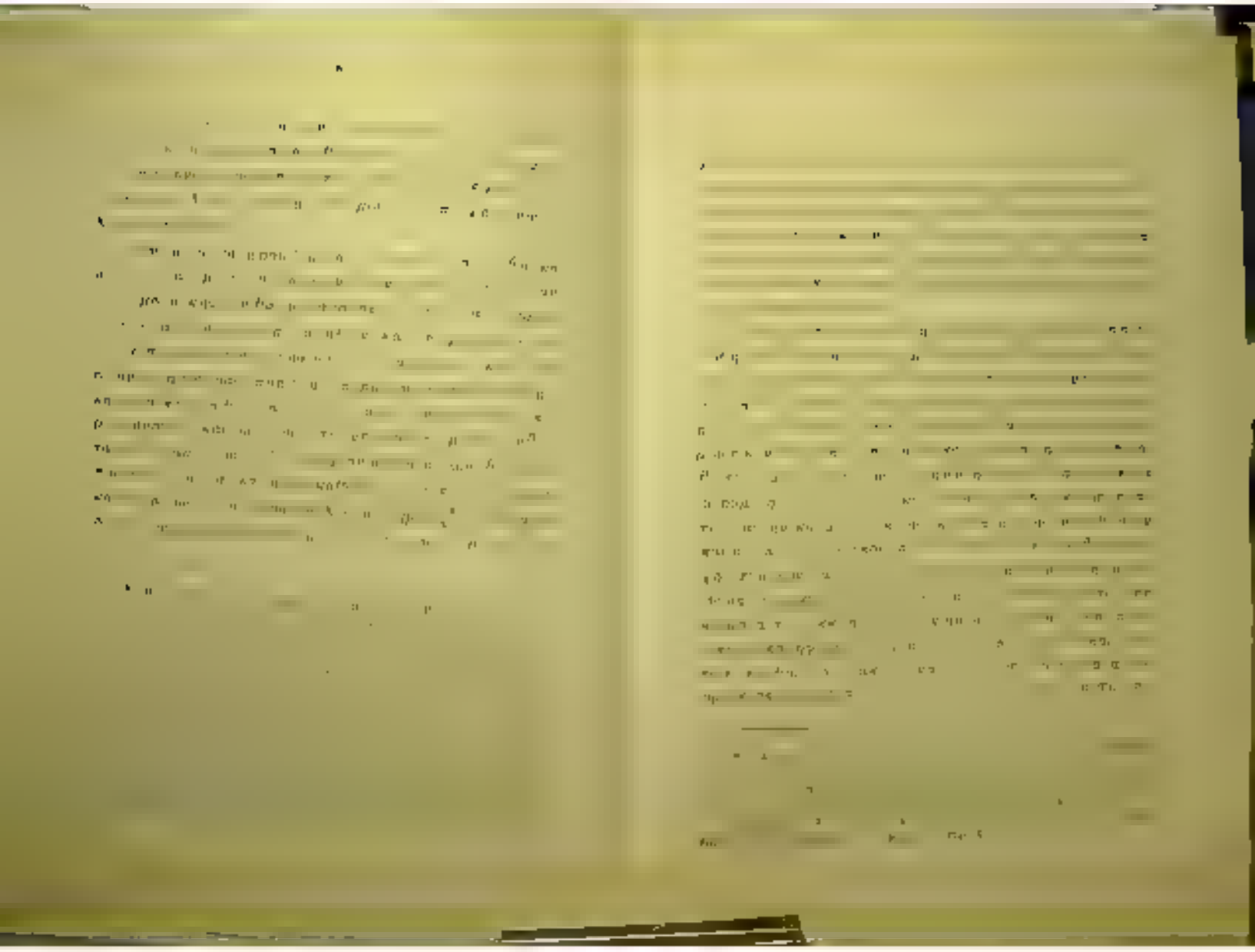

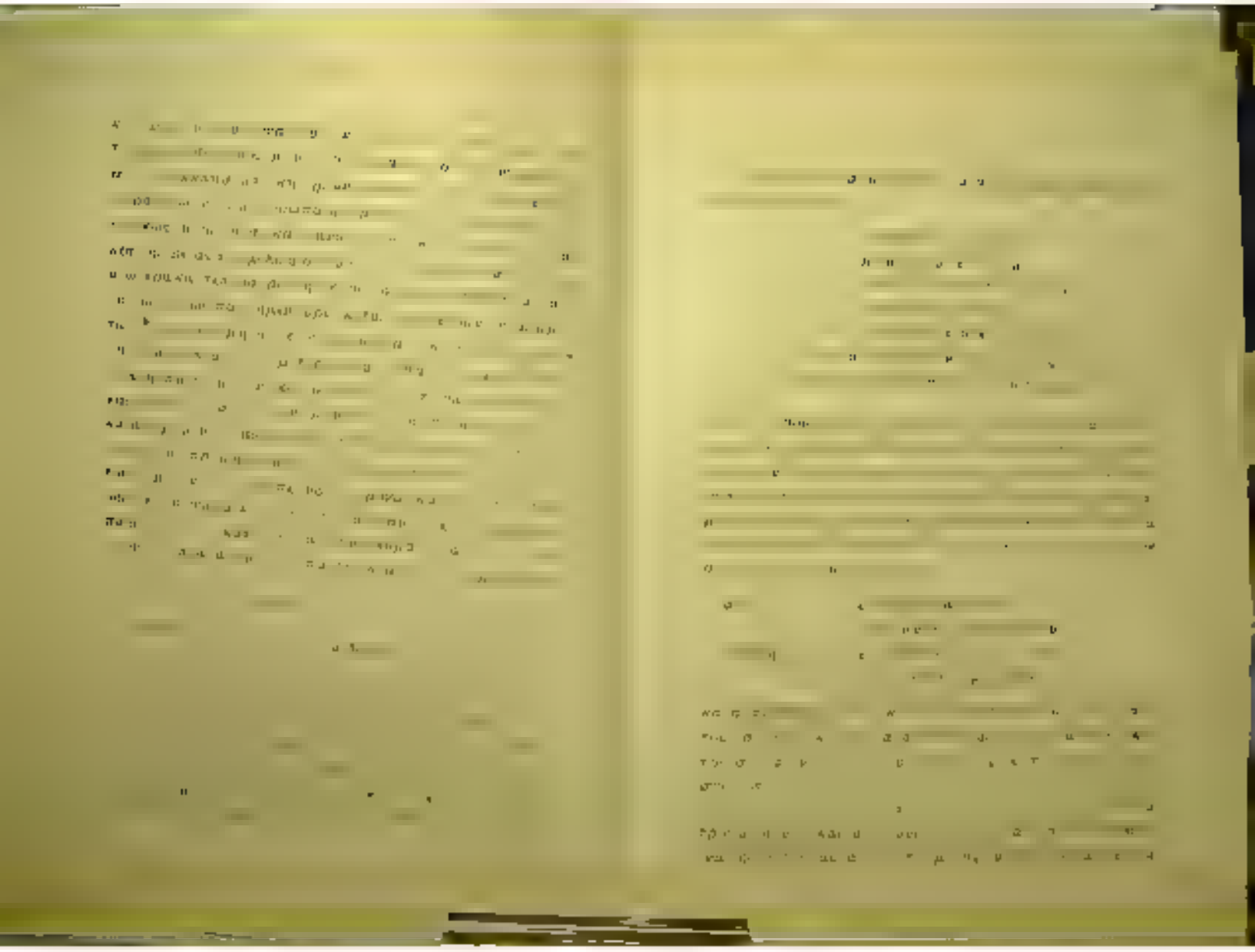

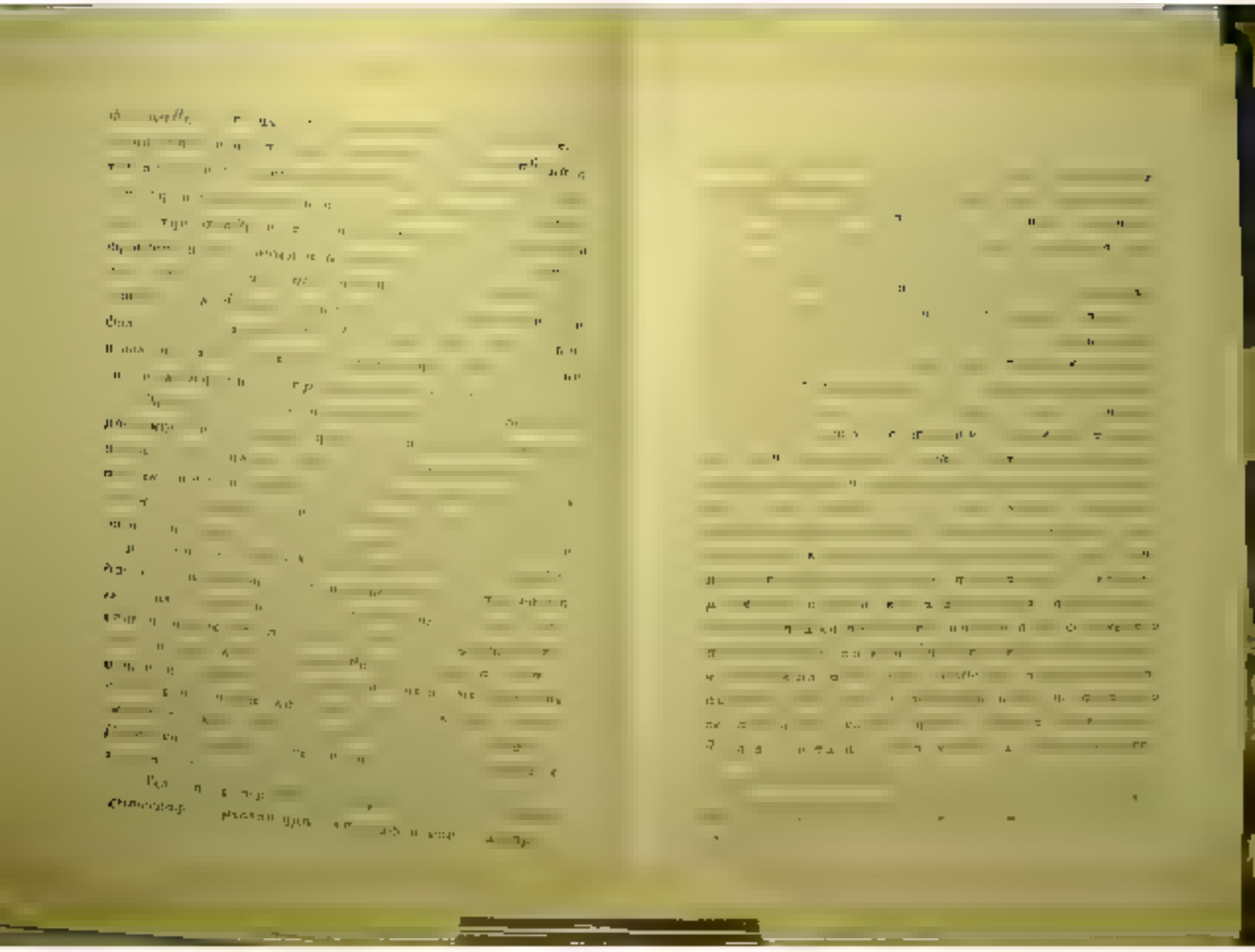

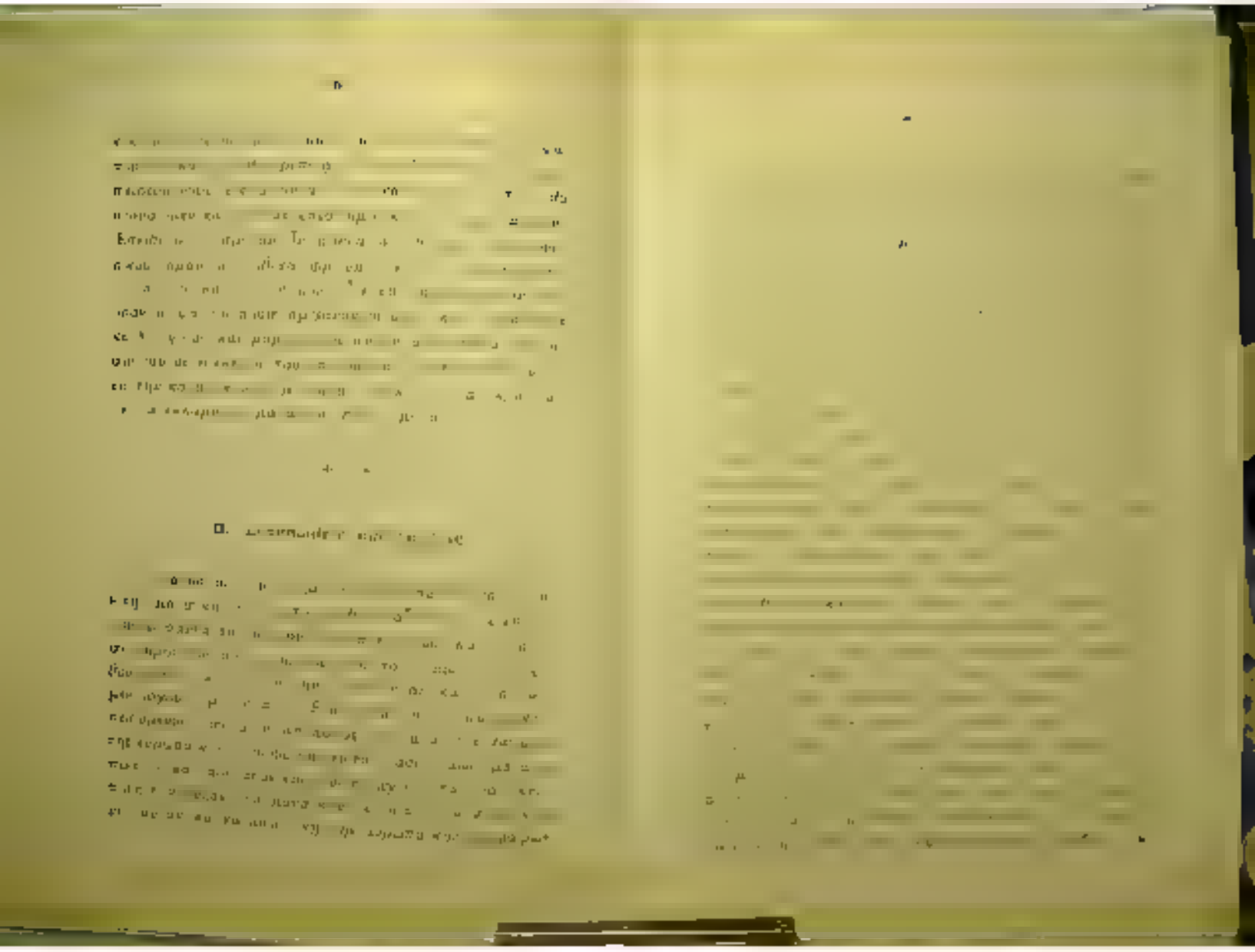

Αρχιεπίσκοπος ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΣ

ΠΑΤΟΠΑΔΙΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α

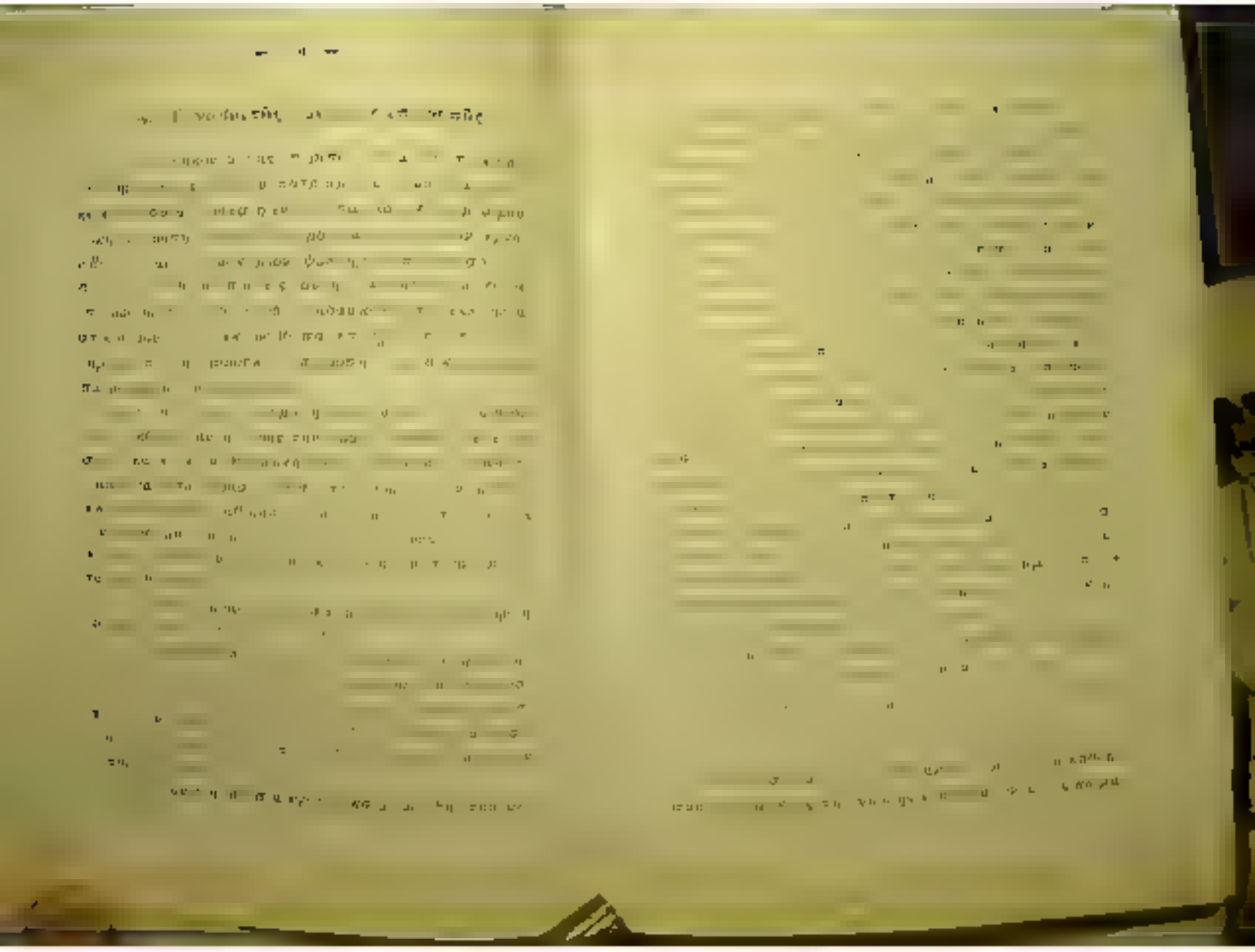

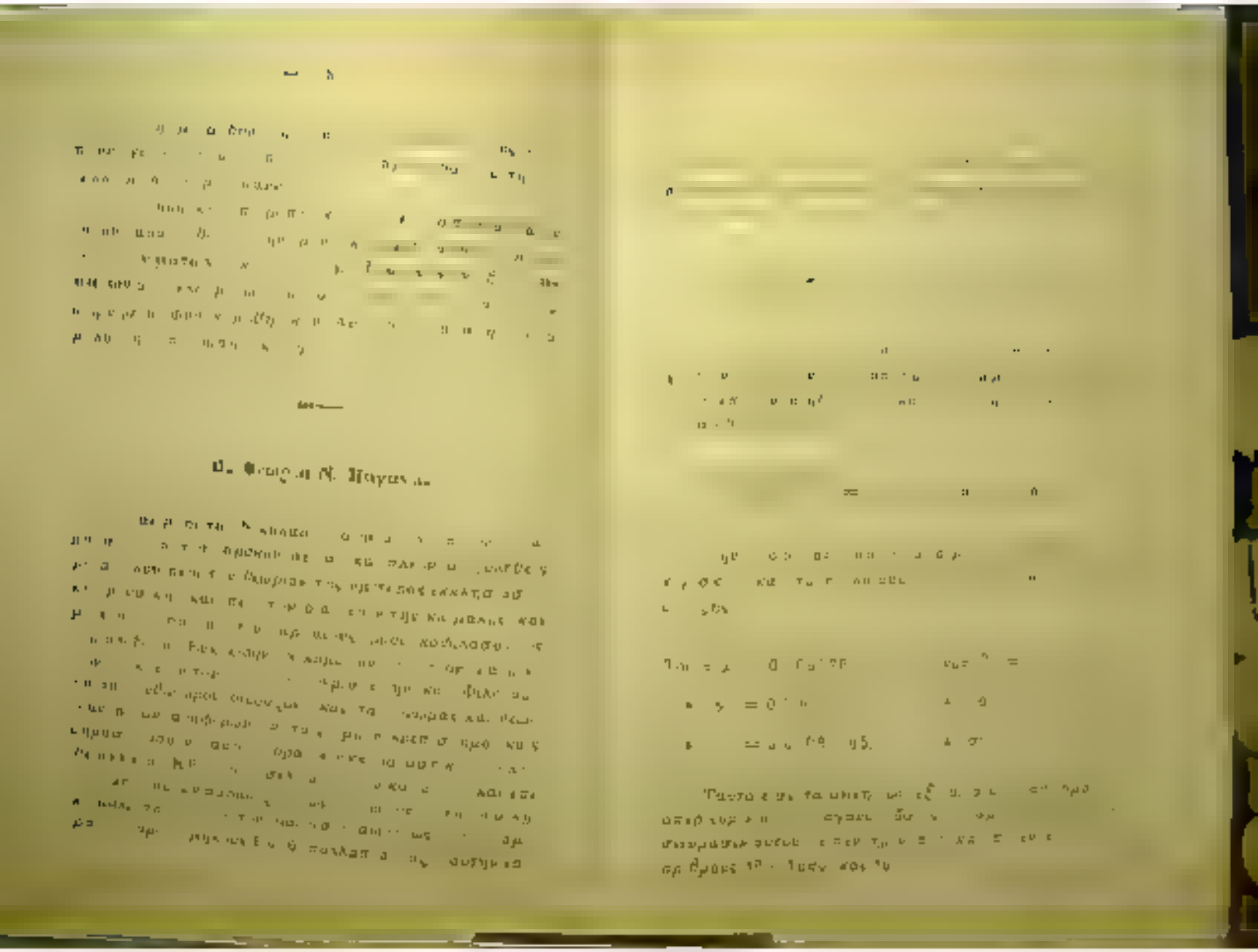

Η Θεωρία του Επιφανειακού Δεσμού στον Νικόλαο

Η Α΄ ανεπιτυχής ο Γιώργος Κώστας Δασκαλάκης ο Νίκος Νικολαΐδης βλέπει ακόμα ότι τα ακόλουθα ο Νίκος Νικολαΐδης ήταν ένας από τους πρώτους που ανέπτυξαν τη θεωρία του επιφανειακού δεσμού και τα χαρακτηριστικά του. Ο Νίκος Νικολαΐδης ήταν ο πρώτος που μελέτησε τη σχέση ανάμεσα στη δομή και τις ιδιότητες των υλικών. Η θεωρία του βασίζεται στην ιδέα ότι τα άτομα στην επιφάνεια ενός υλικού έχουν διαφορετικές ιδιότητες από τα άτομα στο εσωτερικό του υλικού. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα άτομα στην επιφάνεια έχουν λιγότερους γείτονες από τα άτομα στο εσωτερικό του υλικού, και επομένως έχουν διαφορετικές δυνάμεις που ασκούνται πάνω τους.

Η θεωρία του Νικολαΐδη έχει πολλές εφαρμογές στη μελέτη των υλικών. Για παράδειγμα, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να εξηγήσει τη συμπεριφορά των υλικών σε διαφορετικές θερμοκρασίες, τη διάβρωση των υλικών και τη δημιουργία νέων υλικών με επιθυμητές ιδιότητες.

Η θεωρία του Νικολαΐδη έχει επηρεάσει σημαντικά την επιστήμη των υλικών και έχει ανοίξει νέους δρόμους για την έρευνα και την ανάπτυξη νέων υλικών με εξαιρετικές ιδιότητες.

ΜΕΡΟΣ Β

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΗΣ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ

[illegible]

3. [illegible] τῆς χορδῆς.

Ἔστω ἡ χορδὴ [illegible] ἧς τὸ μῆκος ἐστὶν [illegible] τὴν μονάδι

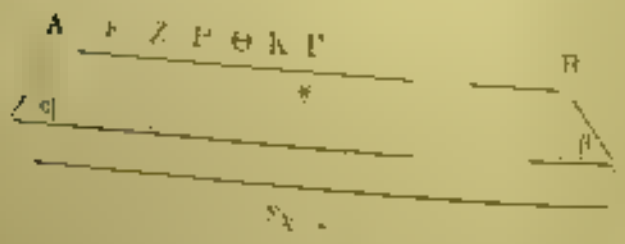

[illegible] τὸ μῆκος τῆς χορδῆς AB διὰ τοῦ ἀριθμοῦ [illegible] καὶ εὑρίσκεμεν πηλικὸν [illegible] τμῆμα AF ὅπερ [illegible] τὸ μῆκος [illegible] διασ[illegible]ματος [illegible]

[illegible]

Ἀφοῦ [illegible] τὸ μῆκος τοῦ εὑρεθέντος πρώτου [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] της ευρεθείσης [illegible] ἐπειδή και η [illegible] ἐπειδή [illegible] ἐπ' [illegible] και [illegible] ἐπειδή

$$\sqrt{\frac{\ }{\ }} = \frac{\ }{\ }$$

ἡ [illegible] $= \frac{\ }{\ }$ [illegible] $= \sqrt{\ }$

και $\frac{\ }{\sqrt{\ }} = \sqrt{\ 2} = \sqrt[6]{2}$

ἔχομεν $\frac{\ }{\ } = \frac{\ }{\ } = \frac{\ }{\ } = \frac{\ }{\ 2} = \chi$

Ἡ τελευταία αὐτη σέρα παρέχει πολὺ εὐκολωτέρου και ἀπονωτέρου τὴν τιμὴν τοῦ ἀγνώστου ἀριθμοῦ χ [illegible] ἔχομεν.

[illegible] = 1.414213[illegible]0237

[illegible] = 1.[illegible]

0.15429251[illegible]

και [illegible] = 9.16[illegible]

§ 12. Εξαρμονή

Εφαρμοζόμενος [illegible] προσθιοσιζόμεν μεθ' ὅπερ θέλομεν ἀνμ θείας [illegible] ἑκάστου τον αὐτοῦ διαστήματος και ἑκάστης χορδῆς πυρως

	1		= [illegible]
$\chi =$	1 / 9.165[illegible]	= 0.[illegible]	[illegible]
	1.0[illegible] / 0.[illegible]126 65	0.890[illegible]	= [illegible]
[illegible]	0.[illegible] / [illegible]	= 0.09[illegible]	= [illegible]
	0.[illegible] / 0.[illegible]15	= 0.[illegible]	=
[illegible]	0.[illegible] / 0.[illegible]	= 0.0[illegible]	= [illegible]
[illegible]	[illegible] / 0.[illegible]	0.[illegible]	= [illegible]

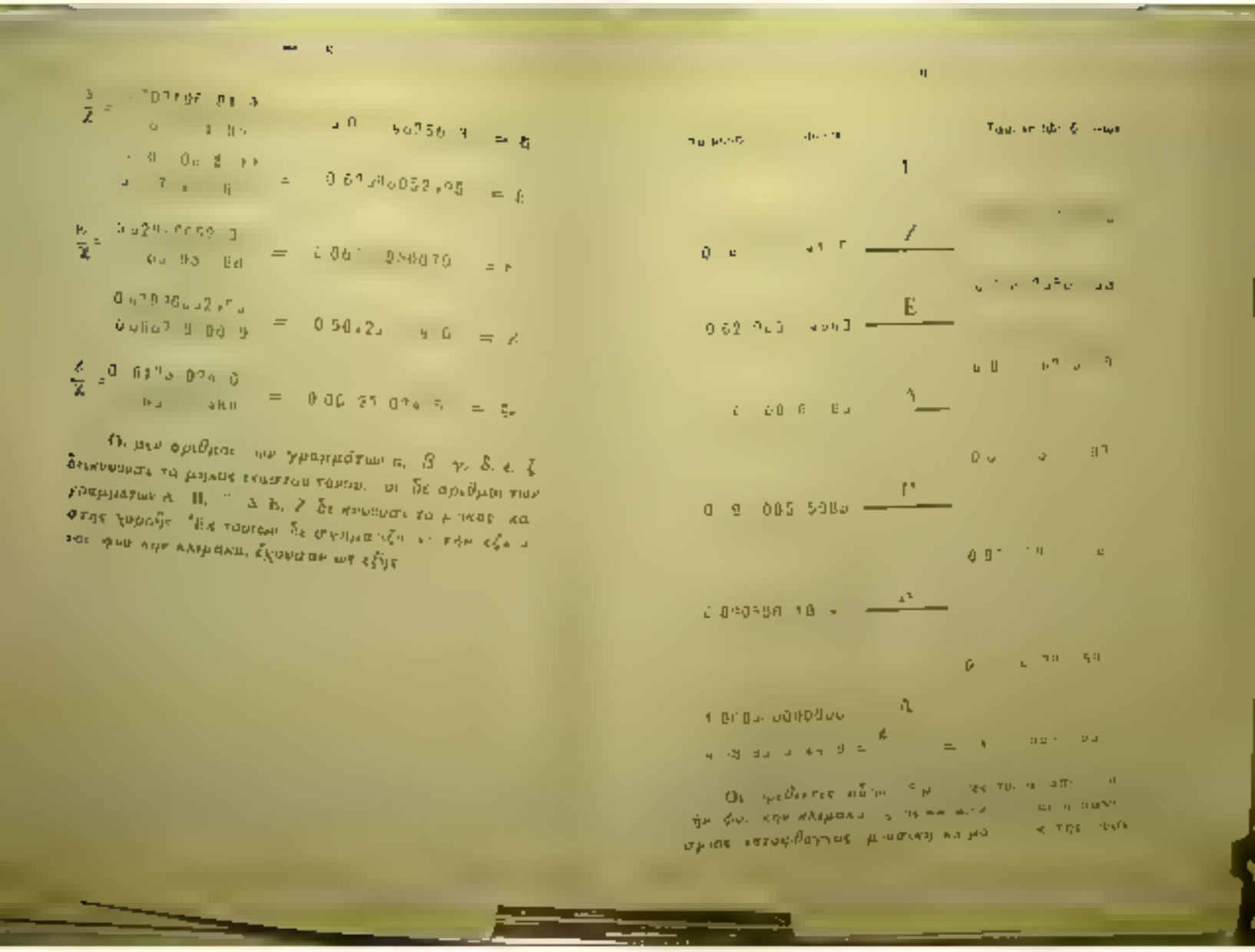

§ ١١. الحساب في علم التحليل الرياضي الكلاسيكي

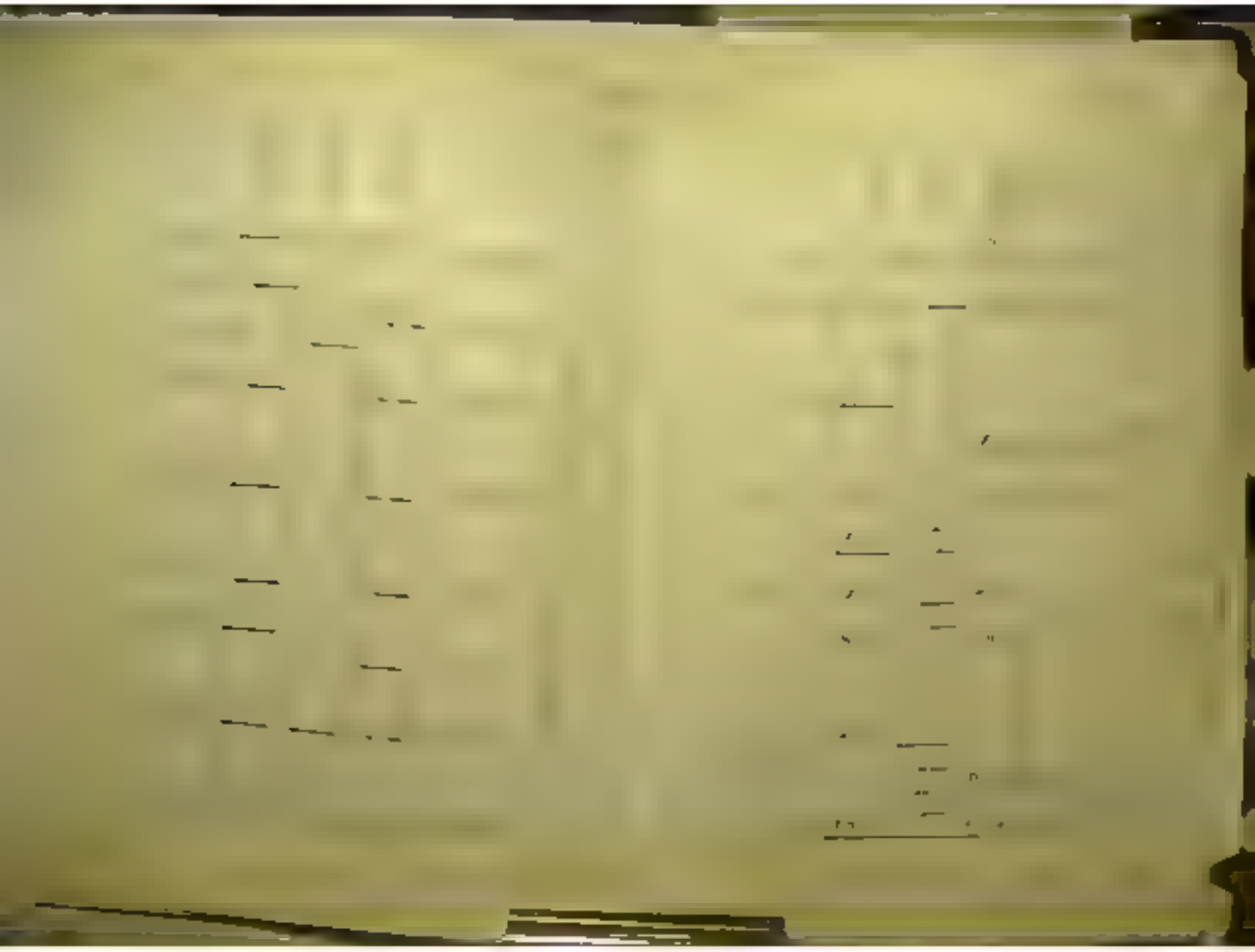

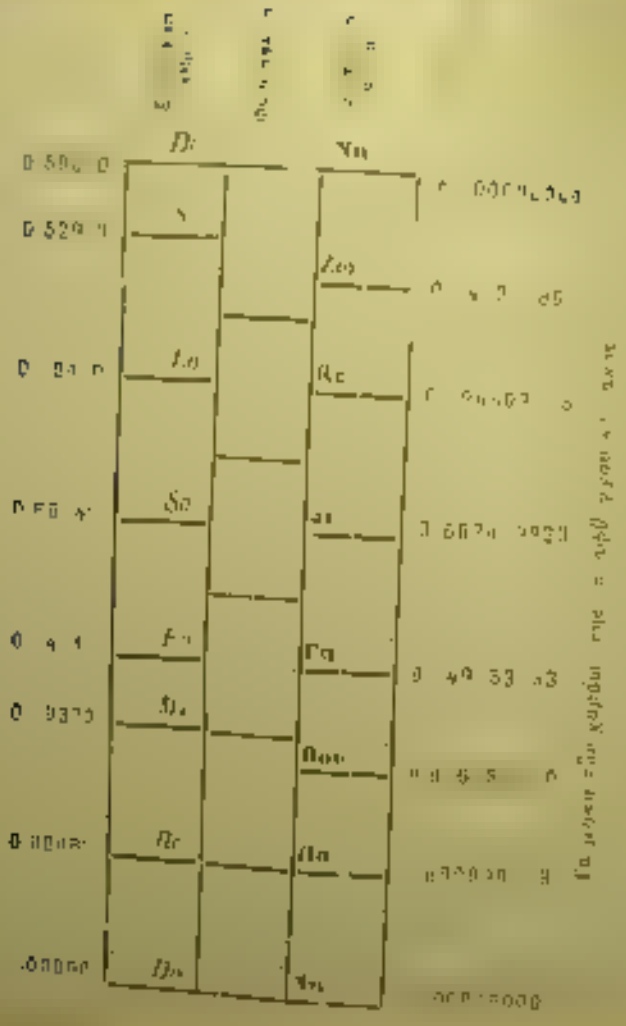

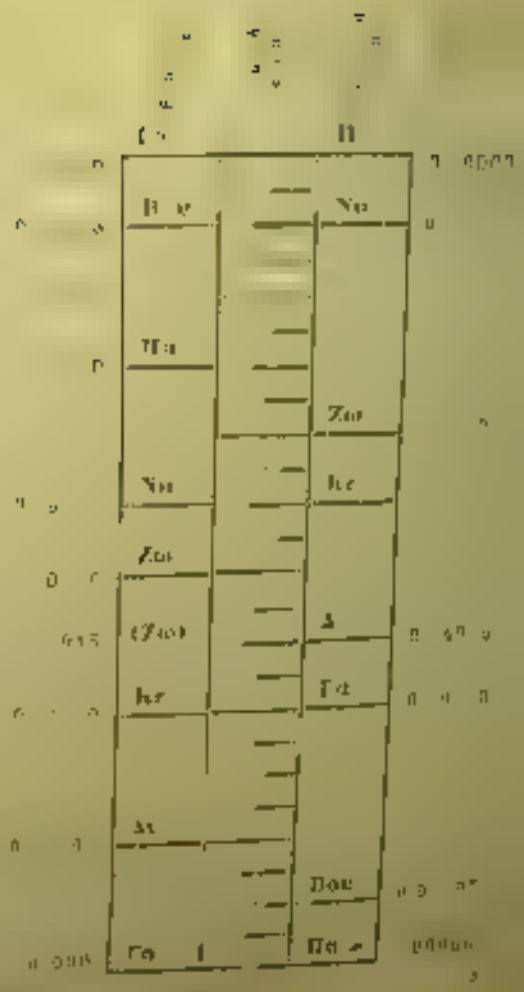

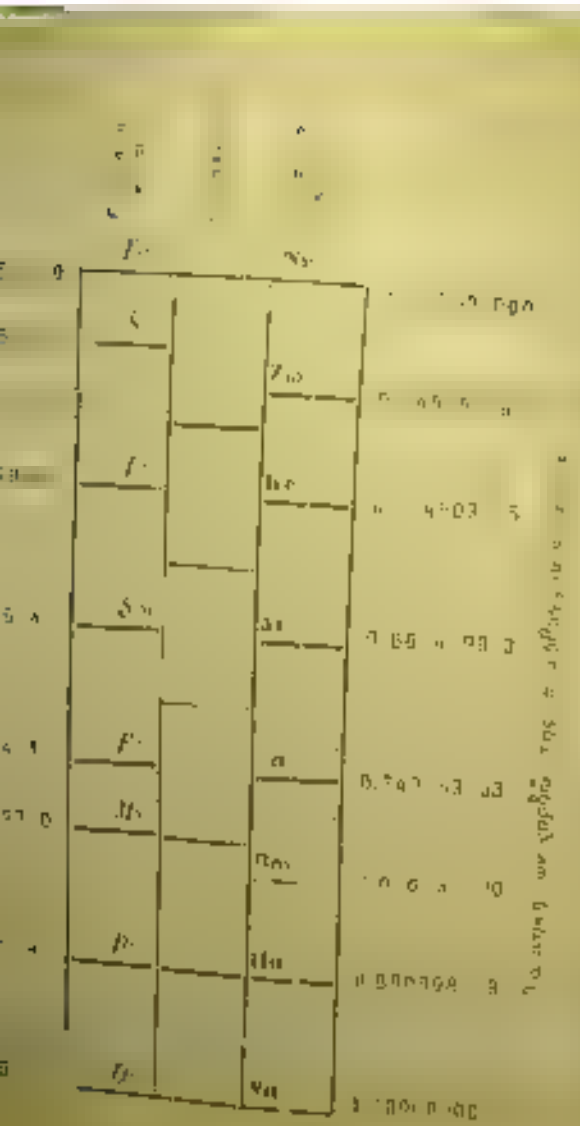

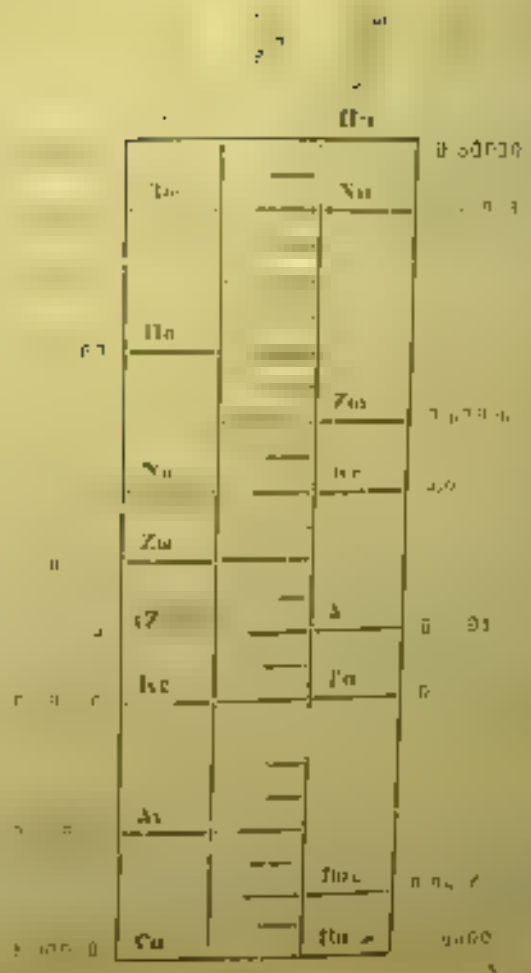

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

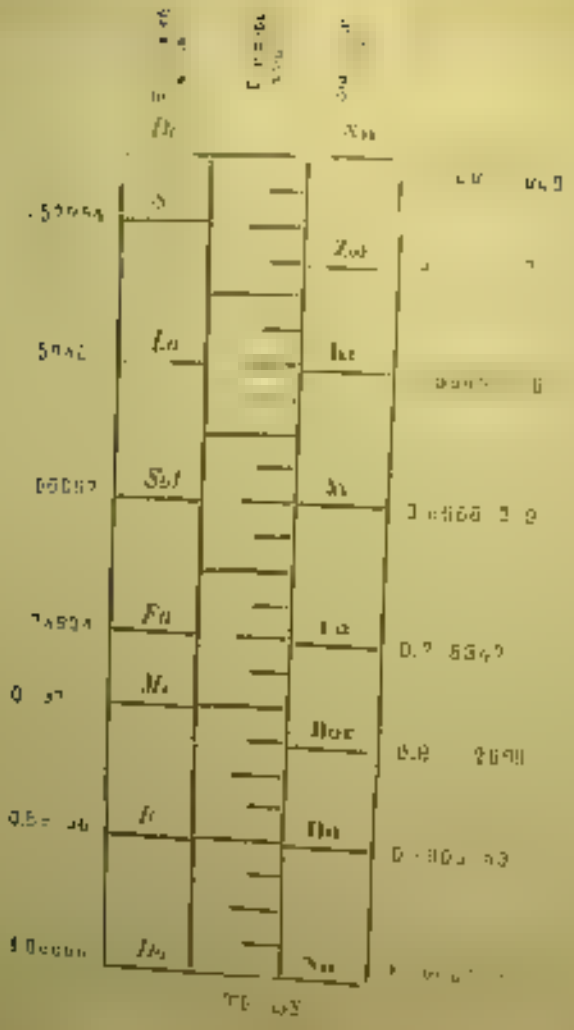

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΑΡΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Πάσχα του Επιστατου Μαγειρείων Leopold Mario Ionia 20. Η Α. Εξοχότης ο πρεσβευτής της Ιταλίας κ. Δημ. Καλέργης 10. Α.' γραμματεύς της Βασιλ. Ελλ. Πρεσβείας κ. Μ. Τσαραδής 2. Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος κ. Δ. Πεζάς 5. Georgius Veklijan 24. Β. Π. Σκαναβής Δημ Ιατρός 3. Π. Σκαναβής. Γεώργιος Δ. Νομικός 4. Α. Κάμφωνα 2. Κωνσταντίνος Μαγιάννης Τραπεζίτης. Σοσσφώ 3. Παπαδάκη ιατρείαι. Κίμων Μενέλας μουσικός. Χρ. Παντοζόπη καθηγητής. Λεβήλιος Α. Σκαλιέρης διαιτητής. Ανδρέικος Πλωστής διαιτητής. Αρ. Χ. Χατζόπουλος. Αλέξανδρος Μαυρογιαννόπουλος ξενοδοχοϋπάλληλος. Βασίλειος Πρεκοπούλος (Zellick). Κωνστ. Γρ. Αναγνώστης. Δημ. Αγγελίδης. Ταξιάρχης Ιβρίνης. Ιωάννα Θ. Αλεξανίνη πρασινωτήρια του Παναγίου Τάφου. Αντώνιος Διαμαντής. Αντώνιος Δεκεβάλλας. Αναστάσιος Σ. Νοδιαπμος.

Α. Καλβοκορίνης ιατρευτήν της Γερμανοσκαλιέκης Τραπέζης 6. Ιωάννης Κωνσταντινίδης διευθυντής της Τραπέζης Αθηνών 4. Μ. Κάμφωνα ιατρευτής αυτόθι 2. Νικ. Καλβοκορίνης ταμίας εν τη Αδ. Οθ. Τραπέζη. Αριστόδημος Βασιλειάδης αδιάθ.

Τὸ εἰκονικὸ ξύλινον τοῦ Μακαριστοῦ Ἀθ. Βαλλιάνου ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων

Σκαναβῆς Χ. Μαγγαριτόπουλος Ἀθ. Βαλλιάνος.

Ἐν Σμυρνοβαπορίᾳ

† Ὁ Σπυρίδωνος Χριστόφορος Κυρίης 2. Ἀρχιμ. Γρηγ. Χρονόλακης.

Τὸ μέλι τῆς Κεντρικῆς Ἐφορείας Σταυροδρομίου

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ κ. Ἀλέξανδρος Παπαζήνης βέης πρόεδρος 2. Σωτήριος Σπυρίδωνος 2. Δημ. Βελπίδης Ἰατρός. Βασίλειος Ὀρφανίδης βουλευτὴς Κωνσταντινουπόλεως 2. Ἰωάννης Μαυρόπουλος 2. Ἴλλας Ἰλιάσκου 2.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Παναγίας

Δημ. Σαφρανιάδης ἐφέδρης πρόεδρος. Νικολ. Καλβουνορίσης. Κωνσταντῖνος Σχοινᾶς. Δημ. Τσαγκάρουλης. Πέτρος Μίνος. Ὁ διευθυντὴς τῶν Γραφείων τῆς Κεντρικῆς Σταύρου Μαβουνιώτου.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Τριάδος

Ἀλέξιος Σούρλας πρόεδρος. Χιμαιρινλῆ Καπαμαζώνης. Βασίλειος Ἀβραντινλῆς. Γεώργιος Πλακατόρης.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου

Γ. Ἰλιάδης πρόεδρος. Ἰωάννης Δ. Ἀρβανιτάκης Βασίλειος Βαγιάνης. Χρῆστος Τσιμπουκλῆς. Ὁ Γραμματεὺς Θεόδωρος Καββάδιας.

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Δουλῷ ναοῦ τῆς Παναγίας Ἐλεούσης

Ἀλέξ. Δικαιοπούλος πρόεδρος. Λουδοβίκος Ἀνεστάκης. Δημοσθ. Καλλέ. Νικολ. Σκυλοδημόπουλος. Μέρκος Λάμπρος.

Ἐν Γαστουνίοις

† Θεόφιλος Ἀνδρεάκης

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινότητος Τατοΐου Ζων

Γεώργιος Τζώρτζη πρόεδρος. Σ. Σκορδᾶς. Δ. Σταθόπουλος. Δ. Βάγιας. Α. Ἀμβατζόγλους.

Ἐν Γαλαξιδίῳ

Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν Νέων

Μ. Θωμαΐδης πρόεδρος. Μ. Θεοδώρου. Π. Παλάμης. Γεωρ. Σ. Ἀνζόλας Π. Σκουζῆς. Ι. Χαλκιόπουλος Σ.Γ. Χατζῆς Π. Γάλλος. Α. Τζάδας. Σ. Βούτας. Γραμματεὺς ὁ Γράδας.

Τὸ εἰκονιστὸν χρονικὸν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ κ. Σταματίου Σκυλίτση ἐξέδωκε

Ἡ Α. Ἐκλαμπρότης Δ. Σκυλίτσης ἐξέδωκε Σ. Ἀγγελὸν Ἰωαννίδην Χάλκης. Γεώργιος Παπαϊωαννίσιου αὐλῳδὸς Π. Σκυλιτσάκης αὐλῳδὸς. Ὄμηρος Μιχαηλίδης αὐλῳδὸς. Πέτρος Χατζῆ Πέτρου αὐλῳδὸς. Ἀθανάσιος Κωνσταντίνου αὐλῳδὸς Νικόλαος Χ. Κυπριώτης αὐλῳδὸς. Ἰάκωβος Α. Καμβύρης Ἀντῶνις Χαρβουνιάρης Πρωτ. Δημήτριος Καπλανιώτης ὁ Ἀρχιφάρ. Γρηγόριος Ἀναστασίου Πέρας Σ. Σκυλίτσης Πέρας.

Ἐν Ἀγκῶνι

Τὰ μέλη Προϊσταμένου Τζιβελίου Ἀρχιμανδρίτης Ἀγαθάγγελος. Π. Κουκούζης Ἱερεὺς. Χριστόφορος Γιαννακόπουλος ἐφημέριος πρωτοδίκαιος Καλλίνικος Παπαδόπουλος νεωκόρος. Μιχαὴλ Ἰορδανίδης ὁ φάλτης κάλλη.

Τὸ εἰκονιστὸν ἐφρυντίδι τοῦ κ. Ἀλεξ. Σκυλίτση ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν κτηνῶν Σπηλιᾶς

Ἀλεξάνδρα Σκυλίτση. Χαρ. Σκυλίτσης Σ. Ἀγγελίδης. Ν. Τατσιόπουλος. Ἀθ. Μανώλ. Σκυλ. Παυλίδης Δήμ. Σ. Δέδουρος Δ. Κρητικός.

Τὸ εἰκονιστὸν ἐφρυντίδι τοῦ προϊσταμ. Φερὲ-Κιοὶ Παναγιώτη Ἀγγελ. Ἀντωνίου Ἀντωνίου

Ὁ αἰδεσ. Ι. Σαχαρίας Σ. Παπαϊωάννου τελευτ. Ἐδ. Δανιὴλ Θαδδαῖος Ε. Τσιγκούλης τελευτ. Ἐθν. Δεκέλειας Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Ἰωαννίδης ἐφημέριος Φερὲ-Κιοὶ Ἱερομ. Ἀγαθάγγελος Ο. Τσιαούσης αἰδεσ. Ἱερόδικος Θωμαΐδης ἐφημέριος Ἀδελφοτροφικοῦ Πνευματικοῦ Συμεὼν Παπᾶ Νικολάου α' δημότευμα ἀγ. Νικολ. Γαλατᾶ Παναγιώτης Κασπαρῆς ἀριστεῖον φιλίας Διδασκάλου.

Τὸ εἰκονιστὸν ἐφρυντίδι τοῦ Κοινοτικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ἰωάννου Κονιτσιώτου

Ἰωάννης Σκορδᾶς. Ε. Πέρρος Θανασᾶς Δημόβρ. Ξεν. Λουκᾶς. Λάζαρος Χασάκης. Ἐπ. Σκυλίτσης Πέτρος Σκορδᾶς Δασ. Καστρινόβρ. Παῦλος Δημοσθ. Δημόβρ. Ἀνδρέας Σκορδᾶς Γαλατᾶ. Δ. Κύργιος Σ. Σκορδᾶς. Ι. Δ. Γ. Σκορδᾶς.

Τὸ εἰκονιστὸν ἐφρυντίδι τοῦ Μοναστηριακοῦ Συμεὼν Ἱερομ. Τριφυλλίου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τοῦ Μετοχίου

Ὁ αἰδεσ. Σ. Γεώργιος Καρακώστας β' μάγειρος αἰδεσ. Ἰωάννης Καπερώνης α' διάκονος αἰδεσ. Ἄθως Σπ.

μικοῦς β' δημόσιος αὐτοῦ. Ἰωάννης Ἀγγελόπουλος α' ναυπηγὸς αὐτοῦ. Ἰωάννης Τσίκος β' ναυπηγὸς αὐτοῦ. Ἰωάννης Τσιβὴς α' φίλτρη Ἐλμπρέ. Κακοῦ. Ἀναστάσιος Μιχαηλίδης β' φίλτρη Μαυρίλλου.

Τὰ εἰγενεῖ ὀρφανεῖδι τοῦ Μανουηλοδιδασκάλου ἱερέως Θεοδώρου Θωΐδου

Ὁ αὐτὸς Ι. Λάζαρος Κ" Χρήστου Βίρα. Ἱερεὺς Μιχαὴλ Σαβρίδου Φωτάρας. Ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Παπᾶ Καλλινίκου κάτω Νευρώπιον Χολῆς. Ἀρχιμανδ. Ἀμβρόσιος Χατζόπουλος.

Ἐνορία Σ. Χριστοῦ Γαλάτσι

Τὰ εἰγενεῖ ὀρφανεῖδι τοῦ ἱερομ. ἱερέως Νικολάου Παπαδοπούλου

Ὁ αὐτὸς Ι. Σεμνὸν Πάγκαλον ἔφορ. Κωνσταντῖνος Γκηγκηλίδης ἔφορ. Δ. Βασιλείου α' φίλτρη. Ἀλέξανδρος Κανδύλης α' δημόσιος Μ. Μιχαλίδης β' δημόσιος Χ. Γκηγκηλίδης Χρήστου Γεωργιάδης. Φ. Κ. Ἀρχιγένης.

Ἐν Βλάγκα

Δημ. Γκηκίζογλους ἐφέδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Γρ. Σωτηριάδειου σχολείου. Ι. Σταυρόγλους Κωνστ. Δαλιγιάννης καθ. πετυχιάδης. Ἐμ. Φιλιππίδης. Ἐμμανουὴλ Πρωτοπαπᾶς. Δημήτριος Σαμαρτζῆς.

Τὰ εἰγενεῖ ὀρφανεῖδι τοῦ ἐν ὑπηρ. Γ. Τσιτσάκου

Χαρ. Τσατζόγλους Ἰωάννης Τσιτσάκος. Ἐμμ. Γ. Τσιτσάκος Γεώργιος Ἐμ. Γ. Τσιτσάκος. Ἀριάνης χον Ἰωαννίδης στρατ. ἰατρὸς ἐν Τερμαΐῳ.

Τὰ εἰγενεῖ ὀρφανεῖδι τοῦ ἱερομ. ἱερέως Παϊδέσιου Σταυρίδου

Ἱερεὺς Θεοδ. Μαυρόπουλος Κωνσταντῖνος Ἀγαθάγγελος Παπαδόπουλος αὐτοῦ. Μ. Σταυρίδης ἱερεύς.

Τὰ εἰγενεῖ ὀρφανεῖδι τοῦ κ. Ἐλ. Γρ. Τσιτσέκι

Ὁ αὐτὸς Ι. Παῦλος Γκιολιάργλους Ἀθανάσιος Γεωργιάδης. Παναγιώτης Χατζαναστάσης. Ἰωάννης Κογιάς.

Ἐν Ὑψωμαθείοις

Σ. Ζώτος στρατ. ἰατρός. Π. Ζώτος στρατ. ἰατρός.

Ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ

Ὁ Σχολάρχης τῆς θεολ. Σχολῆς Μητροπολίτης Σε. λευκείας Γερμανὸς Στρανόπουλος Ζ.

Ἐκ τῶν καθηγητῶν αὐτῆς Διάκονος Β. Στεφανίδης Γ. Α. Λαμπόπουλος. Π. Ἀντωνιάδης Π. Καρολίδης. Γ. Προγάκης καθηγητὴς τῆς μουσικῆς Σ. Ὁ ἐπιτρόπος τῆς Σχολῆς Λέων. Καρπάθιος Ὁ πρώην Διευθυντὴς Φιλόθεος Βρυέννιος Ζ.

Ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς θεολ. Σχολῆς

Τὰ εἰγενεῖ ὀρφανεῖδι τοῦ τελειωμένου Δ. Παλεολόγου

Νικόλαος Γεωργιάδης τελειώσας Χ. Δ. Λόγιος Μέξιος Ε. Παπαρρηγόπ. Κωνσταντῖνος Λαζόπ. Βασιλείου Κωνσταντινίδης Ἰωάννης Τερπιάδης Μαρίνος Δ. Μιχαὴλ Χαρ. Γ. Καπαλαμπάκης Ξεν. Ἀγραπίδης Δημήτρ. Ν. Σακελλαρίδης. Ἀρχ. Πατριάρχου Βασιλειάδης ἐν στάσει τῆς θεολ. Σχολῆς.

Ἐν Χαλκηδόνι

Ἀρχιμ. Σιλβέστρος Θεοδωρίδης. Διάκ. Ἀνανίας Γ. Παρδάλης. Διάκ. Ὀλγα Γ. Παρδάλη.

Ἐν Σμύρνῃ

Οἰκον. Γεράσιμος Χαμαϊτης Ἱερ. Ἀλεξ. Παπᾶ Δημητρίου.

Ἐν Βάζῳ

Ἀρχίμ. Σ. Σινάκαλος. Γρηγόριος Σ. Σινάκαλος. Χρῆστος Σ. Σινάκαλος. Ἐμμανουὴλ Σ. Σινάκαλος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ

Σπυρίδ. Δημητρίδης Γραμματέυς. Σταύρος Κυρίδης. Σωτ. Κυριακίδης.

Ἐν Ἀθήναις

Ἰ. Ε. Μανολακάκης καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Πρωτοσύγκελος Ἀθ. Μελισσηνὸς Διημ. Κ. Μανδηνὸς Τραπεζίτης.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ

Γεράσιμος Χ. Βεργωτὸς ἐφοπλιστής.

Ἐν Γαστούνῃ

Πέτρος Λ. Βερβελὸς Πελίτης ὁ Ὀλυμπίτης.

Ἐν Πατρῶν

Ἀρχιμ. Ἀνθιμος Ὀλυμπίτης.

Ἐν Πύργῳ

Ἀρχιμ. Διον. Γεωργαλᾶς.

Ἐν Παγκρατίῳ

Ἀρχιμ. Γερμανὸς Βασιλάκης.

Ἐν Ὀλυμπίᾳ

Περιοδ. Κ. Μανδηνὸς. Πέτρος Κωνσταντινίδης ἐφεδρεύτὴς τῆς ἐφημερίου Κόμητος. Ἀλέξιος Γαλάνης

Ἐν Γαλαξίῳ

Ἀρχιμ. Φώτιος Γεωργιάδης Ἱερ. Νικάνδρος Παπάστης

Ἐν Πρεβέζῃ

Οἰκον. Παναγῆς Κάλιγάς. Γερ. Λευκάτος π.ν φλέγατ. Ἀρχ. Σιμώτας β.ν φάλαγξ. Περικλῆς Δρακούλης ἐφοπλιστὴς Ν. Χρυσοβέργης. Ἀντ. Παπαναστασιάδης καθηγητὴς. Γ. Κωστομύρης. Εὐστρ. Μιχαλόπουλος Παυλίνος Α. Σεραφείδης. Σπυράκης Α. Σεραφείδης Μιχαλέας Ἰωαννίδης. Δικ Τερτὴ Κωνσταντίδου. Δ. Παπαστεργίου. Πέτρος Λεβίνης. Ἀνδρ. Δαζιώρης Τραπεζίτης. Σπυρ. Χ. Μπαρτσιώτης. Νικολ. Ἰγγλέσης. Ἀλεξ Κωνσταβῆς Ἀριστοτέλης Α. Γαλατσάτος κτλ.

ΠΑΡΟΡΑΜΜΑΤΑ

Σελ. 22 στιχ. 32 ἀναγνωσθήτω. Σελ. 29 στιχ. 21 διόρθωσον σπασπατζήδες. Σελ. 30. Στιχ. 1 διόρθωσον τὸν Σελ. 31. διόρθ. πλέκτρα. Σελ. 62. στιχ. 1 διόρθωσον ἡσυχείας. Σελ. 62 στιχ. 4 διόρθ. ἐκατομμύριον Σελ. 62 στιχ. 6 διόρθ. τόρνον Σελ. 63 στιχ. 7 διόρθ. συμβούλου. Σελ. 63 στιχ. 8 τὸ δεύτερο Σελ. 63 στιχ. 8 τὸ. Σελ 63 στιχ. 19 διόρθωσον